

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi suurilta kana- ja sikatalousyrityksiltä kannettavista markkinoimismaksuista annetun lain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan, että suurilta kana- ja sikatalousyrityksiltä kannettavia markkinoimismaksuja tarkistettaisiin rahanarvon muuttumista vastaavasti. Sikataloudelta perittävän maksun määrämisperusteet muuttuisivat lisäksi siten, että maksun perusteena olevaa myyntituloa laskettaessa voitaisiin vähentää puolet ostettujen sikojen hankintamenosta. Sekä sika- että kanataloutta harjoittavan yrittäjän markkinoimismaksu laskettaisiin vastaisuudessa molempien tuotantosuuntien yhteenlasketun tulon perusteella. Suu-

rilta kana- ja sikatalouksilta kannettavista markkinoimismaksuista annetun lain voimassaoloaika ehdotetaan myös jatkettavaksi vuoden 1989 loppuun. Ehdotettuja muutoksia sovellettaisiin vuodelta 1987—1989 kannettaviin maksuihin. Maksua alettaisiin määrätä yhteenlasketun sika- ja kanatalouden tulon perusteella kuitenkin vasta vuodesta 1988 alkaen. Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan 1 päivänä tammikuuta 1987 tai mahdollisimman pian sen jälkeen.

PERUSTELUT

1. Nykyinen tilanne

Suurilta kana- ja sikatalousyrityksiltä on vuodesta 1979 alkaen kannettu markkinoimismaksua asiaa koskevan määräaikaisen lain (1038/78) nojalla. Lain voimassaoloaika on jatkettu vuoden 1988 loppuun. Markkinoimismaksun tarkoituksena on osaltaan rajoittaa kananmunien ja sianlihan ylituotantoa ja kattaa maatalouden osuutta näiden tuotteiden vientikustannuksista. Kun laki koskee vain perheviljelmiä suurempia kana- ja sikatalousyrityksiä, sen avulla on voitu rajoittaa erityisesti suurten teollisuusmaisten maatalousyksiköiden syntymistä. Muina tähän suuntaan vaikuttavina keinoina on käytetty suurten kana- ja sikatalousyritysten perustamisen luvanvaraisuutta.

Suurilta kana- ja sikatalousyrityksiltä kannettavista markkinoimismaksuista annettua lakia on

sen voimassaoloaikana muutettu kahdesti. Vuoden 1982 alusta voimaan tulleella muutoksella (894/81) tarkistettiin kananmunien markkinoimismaksua koskevaa asteikkoa rahanarvon ja tuottajahintojen muutosten huomioon ottamiseksi. Samalla sikatalouden maksuperusteita muutettiin niin, että maksu ulotettiin kosemaan myös alle 12 viikon ikäisistä porsaista saatua myyntituloa. Myös sikatalouden asteikkoon tehtiin vähäisiä tarkistuksia. Vuoden 1985 alusta voimaan tulleella muutoksella (976/84) sikatalouden maksuasteikkoa tarkistettiin edellistä muutosta tuntuvammin, jotta maksun piiriin eivät olisi joutuneet alunperin tarkoitettua pienemmät sikatalousyritykset. Kananmunien vaikean markkinatilanteen vuoksi niitä koskevia maksuasteikkoja ei tässä yhteydessä katsottu voitavan tarkistaa.

Kana- ja sikatalouden markkinoimismaksuihin tehdyt muutokset ovat perustuneet maa- ja metsätalousministeriön esityksiin maatalouden markkinoitineuvoston tekemien ehdotusten pohjalta.

2. Ehdotetut muutokset ja niiden syyt

2.1. Lain voimassaoloajan jatkaminen

Kananmunien ja sianlihan markkinoimismaksujen kantaminen on maatalouden vientikustannusosuuden kattamiseksi ilmeisesti tarpeen myös vuoden 1988 jälkeen. Tämän vuoksi lain voimassaoloaikaa ehdotetaan jatkettavaksi vuoden 1989 loppuun.

2.2. Maksuasteikkojen tarkistaminen ja sikataloudesta saadun tulon laskeminen

Kanatalouden markkinoimismaksut ovat pysyneet ennallaan vuoden 1982 ja sikatalouden maksut vuoden 1985 alusta lukien. Erityisesti kanatalouden osalta tämä on johtanut siihen, että maksun suorittamisvelvollisuus koskee rahanarvon ja tuottajahintojen muuttumisen vuoksi aikaisempaa pienempiä tuotantoyksiköitä. Tämän vuoksi kanataloudesta saatuun tuloon sovellettavaa, lain 4 §:ssä olevaa maksuasteikkoa ehdotetaan tarkistettavaksi suunnilleen rahanarvon muutosta vastaavasti. Muutoksen jälkeen markkinoimismaksua alettaisiin periä vasta 550 000 markan suuruudesta kanatalouden tulosta, kun vastaava raja on tällä hetkellä 450 000 markkaa. Myös keskimmäistä ja korkeinta maksuprosenttia alennettaisiin yhdellä prosenttiyksiköllä. Korkein maksuprosentti olisi näin ollen nykyisen 22 asemesta 21, ja sitä sovellettaisiin 850 000 markan tulosta alkaen.

Myös sianlihan lisätyn markkinoimismaksun määräämisperusteisiin ehdotetaan muutoksia. Koska nykyisessä järjestelmässä markkinoimismaksu määrätään sikataloudesta saadun kokonaisyntitulon perusteella, markkinoimismaksun välttämiseksi tai pienentämiseksi on ollut edullisempaa harjoittaa myös porsastuotantoa kuin pelkkää lihantuotantoa ostosioilla. Yritystoiminnan liikevaihto on näissä tapauksissa jäänyt pienemmäksi kuin pelkässä lihantuotannossa katetuonon kuitenkin kärsimättä. Tästä syystä myös suuret sikatalousyritykset ovat viime aikoina siirtyneet enenevässä määrin porsastuotantoon.

Maatalouspoliittisesti olisi kuitenkin tarkoituksenmukaisempaa, että porsastuotanto keskittyisi perheviljelmille ja suuret sikatalousyritykset erikoistuisivat lihantuotantoon. Tämän suuntauksen edistämiseksi esityksessä ehdotetaan lain 5 §:ää muutettavaksi siten, että sikatalouden harjoittaja voisi vastaisuudessa vähentää maksun perusteena olevaa myyntituloa laskettaessa puolet ostettujen sikojen hankintamenosta. Vähennyksen tuottovaikutusten kompensoimiseksi sianlihan markkinoimismaksua koskevaa asteikkoa ehdotetaan samalla kiristettäväksi 2 000 000 markan myyntitulosta alkaen. Alin maksuluokka ehdotetaan kuitenkin poistettavaksi. Näin ollen maksua alettaisiin muutoksen jälkeen periä 1 000 000 markan myyntitulosta alkaen, kun vastaava raja on nykyisin 750 000 markkaa.

Tähän asti sianlihan markkinoimismaksua on suoritettu myös ulkomaille viedyistä jalostuseläimistä saadusta tulosta siitä riippumatta, onko viennille saatu valtion tukea vai ei. Koska markkinoimismaksun tarkoituksena on kattaa valtiolle viennistä aiheutuvia kustannuksia, sen ulottaminen ilman valtion tukea tapahtuvaan vientiin ei ole perusteltua. Tämän vuoksi 5 §:ään ehdotetaan lisättäväksi uusi 3 momentti, jonka mukaan sikataloudesta saatuna tulona ei pidetä ilman valtion tukea ulkomaille viedyistä jalostuseläimistä saatua tuloa.

2.3. Kana- ja sikatalouden tulojen yhdistäminen

Voimassa olevan lain mukaan kananmunien ja sianlihan markkinoimismaksua kannetaan vähemmän ja harvemmissa tapauksissa sellaisilta yrityksiltä, joilla on tuloa sekä sika- että kanataloudesta kuin niiltä, joilla on tuloa vain jommasta kummasta tuotantosunnasta. Markkinoimismaksujen tarkoitus huomioon ottaen tätä ei voida pitää perusteltuna. Tämän vuoksi esityksessä ehdotetaan, että sika- ja kanatalouden tulot laskettaisiin maksua määrättäessä yhteen. Summan perusteella maksu laskettaisiin erikseen kummankin asteikon mukaan. Näin lasketuista määristä otettaisiin lopullista maksua laskettaessa huomioon osuus, joka vastaisi kyseisestä tuotantosunnasta saadun tulon osuutta kana- ja sikatalouden yhteenlasketusta tulosta. Markkinoimismaksun kokonaismäärä olisi näin laskettujen osuuksien summa. Yhteenlaskua ei kuitenkaan toimitettaisi, jos sivutuotantosunnasta tulot olisivat alle 50 000 markkaa. Tämä olisi hallinnolli-

sesti perusteltua, koska ehdotettua vähäisempien tulojen yhdistämisellä ei olisi suurta merkitystä maksun määrään suhteen.

Kana- ja sikatalouden yhteenlasketun tulon perusteella määrättävän markkinoimismaksun laskutapaa voidaan havainnollistaa seuraavan esimerkin avulla:

	Markkaa
Sikatalouden tulo	2 000 000
Kanatalouden tulo	500 000
Yhteensä	2 500 000
Yhteismäärän perusteella laskettu maksu	Markkaa
— sikatalouden asteikosta	70 000
— kanatalouden asteikosta	371 500

Koska tuloista on kertynyt 80 prosenttia sikataloudesta ja 20 prosenttia kanataloudesta, osuudet jakautuvat seuraavasti:

	Markkaa
Sikatalouden maksuosuus	
$0,8 \times 70\,000 =$	56 000
Kanatalouden maksuosuus	
$0,2 \times 371\,500 =$	74 300
Markkinoimismaksun yhteismäärä ...	= 130 300

2.4. Tietojenantovelvollisuutta koskevat muutokset

Suurilta kana- ja sikatalousyrityksiltä kannettava markkinoimismaksuista annetun lain 8 §:n mukaan markkinoimismaksun suorittamiseen velvollisen yrittäjän on ilmoitettava maatilahallitukselle vähintään 600 000 markan tulo sikataloudesta ja vähintään 350 000 markan tulo kanataloudesta.

Koska tarkoituksena on, että tietojenantovelvollisuus koskisi vain niitä maatalousyrittäjiä, jotka joutuvat markkinoimismaksua maksamaan, markkinoimismaksujen muutosten vuoksi vanhentuneet markkamäärät ehdotetaan saatettavaksi ajan tasalle. Niinpä ilmoitusvelvollisuus koskisi vastaisuudessa niitä maatalousyrittäjiä, jotka ovat saaneet sikataloudesta tuloa vähintään 1 000 000 markkaa tai kanataloudesta vähintään 550 000 markkaa. Uutena ryhmänä tietojenantovelvollisiksi tulisivat myös ne kotieläintalouden harjoittajat, jotka olisivat saaneet sekä kana- että sikatalouden harjoittamisesta tuloa yhteensä yli 550 000 markkaa edellyttäen, että myös vähem-

män tuloa tuottaneen tuotantosuunnan tulot ovat vähintään 50 000 markkaa.

Myös lain 22 §, jossa on säädetty verohallinnon tietojenantovelvollisuudesta, ehdotetaan saatettavaksi ajan tasalle. Verotoimistojen tulisi muutoksen jälkeen toimittaa maatilahallitukselle luettelo kaikista niistä maatilatalouden harjoittajista, jotka ovat saaneet tuloa kanataloudesta yli 500 000 markkaa tai sikataloudesta yli 900 000 markkaa taikka näistä molemmista yhteensä yli 500 000 markkaa, jos myös vähemmän tuloa tuottaneen tuotantosuunnan tulot ovat yli 50 000 markkaa. Tiedot olisi toimitettava mahdollisimman pian tuloverotuksen valmistuttua, kuitenkin viimeistään verotuksen toimittamisvuotta seuraavan tammikuun aikana.

2.5. Asian valmistelu

Kaikki edellä esitetyt muutosehdotukset perustuvat maa- ja metsätalousministeriön 17 päivänä lokakuuta 1986 tekemään esitykseen maatalouden markkinointineuvoston ehdotusten pohjalta.

3. Ehdotusten vaikutukset

Suurilta kana- ja sikatalousyrityksiltä kannettavia markkinoimismaksuja maksavia kanatalousyrityksiä on tällä hetkellä noin 270 ja sikatalousyrityksiä noin 950. Maksun tuotto oli vuonna 1985 24,4 miljoonaa markkaa, mistä määrästä kanatalouksilta kertyi 12,5 miljoonaa markkaa ja sikatalouksilta 11,9 miljoonaa markkaa. Esityksessä ehdotettujen muutosten arvioidaan vähentävän maksun tuoton noin 20 miljoonaan markkaan vuonna 1987. Sianlihan markkinoimismaksua koskevan asteikon alimman maksuluokan poistamisen ja sikojen ostomenon vähennyskelpoisuuden vuoksi maksuvelvollisten sikatalousyritysten lukumäärä putoaisi melkein puoleen. Suurin osa maksusta vapautuvista yrityksistä on kuulunut alimpaan maksuluokkaan eli ne ovat tähän asti maksaneet markkinoimismaksua enintään 2 500 markkaa. Toisaalta sikatalouden maksuasteikon progressiivisuuden jyrkentäminen ylemmissä maksuluokissa lisäisi joidenkin suurten omaa porssatuotantoa harjoittavien sikatalousyritysten maksurasitusta. Kanatalouden osalta asteikkotarkistus vähentäisi maksuvelvollisten lukumäärää noin neljänneksellä.

Kana- ja sikataloustulojen yhdistäminen maksua laskettaessa toisi vuonna 1988 maksuvelvollis-

suuden piiriin uusia yrityksiä. Näiden lukumäärästä ei voida kuitenkaan esittää tarkkoja arvioita ennen kuin maatilahallitus on saanut verotoimistoilta asiaa koskevat tarpeelliset tiedot. Sekä kana- että sikataloutta harjoittavien yritysten asemaan uusi laskutapa vaikuttaa siten, että maksun välttämiseksi tai pienentämiseksi on edullisempaa luopua kananmunien kuin sianlihan tuotannosta. Tämä johtuu siitä, että kananmunien maksuasteikko on jyrkemmin progressiivinen ja alkaa pienemmistä myyntituloista kuin sikatalouden asteikko. Maataloustuotteiden nykyinen yli-tuotantotilanne huomioon ottaen uudistus ohjaisi näin ollen tuotantoa myönteiseen suuntaan. Maa- ja metsätalousministeriössä tehtyjen selvitysten mukaan on myös ilmeistä, ettei myyntitulojen yhdistäminen johda yrittäjien kannalta kohtuuttomaan lopputulokseen. Liitteessä 2 on esitetty esimerkkejä uusien asteikkojen ja myyntitulojen yhdistämisen vaikutuksista kana- ja sikatalousyritysten katetuottoon.

4. Voimaantulo ja soveltaminen

Laki ehdotetaan saatettavaksi voimaan vuoden 1987 alusta tai mahdollisimman pian sen jälkeen. Vaikka lain voimaantuloajankohta siirtyisi vuoden 1987 alkua myöhemmäksi, muutoksia

ehdotetaan sovellettaviksi koko vuodelta 1987 kannettaviin maksuihin. Uutta 5 a §:ää ehdotetaan kuitenkin sovellettavaksi vasta vuodesta 1988 alken, jotta sekä sika- että kanataloutta harjoittaville yrittäjille jäisi riittävästi aikaa sopeuttaa tuotantonsa ja taloutensa uuteen tilanteeseen. Jos markkinoimismaksujen ennakoja ehditään vuonna 1987 kantaa nykyisten asteikkojen mukaan, maatilahallituksen olisi mahdollista ottaa muutokset huomioon myöhemmissä ennakkoerissä. Voimaantulosäännöksellä 22 §:n mukaiset tiedot määrättäisiin annettaviksi myös vuodelta 1986.

5. Säättämisjärjestys

Koska sianlihan markkinoimismaksuasteikon progressiivisuuden kiristäminen ja markkinoimismaksun soveltaminen kana- ja sikatalouden yhteenlaskettuun tuloon lisää markkinoimismaksujen määrää eräissä tapauksissa ja tuo maksuvelvollisiksi joitakin uusia yrityksiä, lakiehdotus olisi käsiteltävä valtiopäiväjärjestyksen 68 §:n mukaisessa uutta tai lisättyä veroa koskevassa säättämisjärjestyksessä.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

suurilta kana- ja sikatalousyriyksiltä kannettavista markkinoimismaksuista annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan suurilta kana- ja sikatalousyriyksiltä kannettavista markkinoimismaksuista 22 päivänä joulukuuta 1978 annetun lain (1038/78) 1 §:n 1 momentti, 4 §:n 1 momentti, 5 §, 8 §:n 1 momentti ja 22 §:n 2 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 1 §:n 1 momentti 28 päivänä joulukuuta 1984 annetussa laissa (976/84), 4 §:n 1 momentti 18 päivänä joulukuuta 1981 annetussa laissa (894/81) ja 5 § muutettuna edellä mainituilla laeilla, sekä

lisätään lakiin uusi 5 a § seuraavasti:

1 §

Maataloustuotteiden viennistä valtiolle aiheutvien kustannusten vähentämiseksi on valtiolle vuosilta 1979—1989 suoritettava kananmunien markkinoimismaksua ja sianlihan lisättyä markkinoimismaksua sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

4 §

Kananmunien markkinoimismaksua on suoritettava kanataloudesta maksukaudella saadun tulon perusteella seuraavasti:

Kanataloudesta saatu tulo mk	Maksun vakioerä tulon alarajan kohdalla mk	Maksu-% alarajan yli menevästä tulon osasta
550 000—650 000	0	5
650 000—850 000	5 000	10
850 000—	25 000	21

5 §

Sianlihan lisättyä markkinoimismaksua on suoritettava sikataloudesta maksukaudella saadun tulon perusteella seuraavasti:

Sikataloudesta saatu tulo mk	Maksun vakioerä tulon alarajan kohdalla mk	Maksu-% alarajan yli menevästä tulon osasta
1 000 000—2 000 000	0	3
2 000 000—3 000 000	30 000	8
3 000 000—4 000 000	110 000	12
4 000 000—	230 000	16

Sikatalouden tuloksi katsotaan sikojen ja sianlihan myynnistä maksukauden aikana veloitetujen tai veloittamatta kertyneiden myyntihintojen yhteismäärä ottaen huomioon todetut myyntihinnan oikaisuerät. Jos sianlihan lisätyn markkinoimismaksun suorittamiseen velvollista verote-

taan sikojen ja sianlihan myynnistä maatalouden tuloverolain (543/67) mukaan, katsotaan sikatalouden tuloksi kuitenkin maksukauden aikana saatujen myyntihintojen yhteismäärä. Markkinoimismaksun perusteena olevaa sikatalouden tuloa laskettaessa edellä mainitulla tavalla määrätystä tulosta vähennetään puolet sikojen hankintamenosta.

Sikataloudesta saaduksi tuloksi ei kuitenkaan katsota ilman valtion tukea ulkomaille viedyistä jalostuseläimistä saatua tuloa.

5 a §

Jos samalla maksuvelvollisella on tuloa sekä kanataloudesta että sikataloudesta, ja jos myös vähemmän tuloa tuottaneen tuotantosuunnan tulot ovat vähintään 50 000 markkaa, markkinoimismaksu määrätään molempien tuotantosuuntien yhteenlasketun tulon perusteella. Tulon yhteismäärälle lasketaan näissä tapauksissa markkinoimismaksu sekä 4 §:ssä että 5 §:ssä olevan asteikon mukaan. Markkinoimismaksua määrätessä 4 §:n mukaan lasketusta maksusta otetaan kanatalouden osuutena ja 5 §:n mukaan lasketusta maksusta sikatalouden osuutena huomioon määrä, joka vastaa kyseisestä tuotantosuunnasta saadun tulon osuutta kana- ja sikatalouden yhteenlasketusta tulosta. Maksuunpantava markkinoimismaksu on näin laskettujen osuuksien summa.

8 §

Markkinoimismaksun suorittamiseen velvollisen, joka on saanut tuloa sikataloudesta vähintään 1 000 000 markkaa tai kanataloudesta vähintään 550 000 markkaa, on annettava vahvistetulla lomakkeella maatilahallitukselle ilmoitus kana- tai sikataloudesta saamansa tulon määrästä ja tulon määrään vaikuttavista seikoista maksukautta seuraavan helmikuun loppuun mennessä. Ilmoitusvelvollisuus koskee myös sellaista koti-

eläintalouden harjoittajaa, joka on saanut tuloa sekä kanataloudesta että sikataloudesta yhteensä vähintään 550 000 markkaa edellyttäen, että myös vähemmän tuloa tuottaneen tuotantosuunnan tulot ovat vähintään 50 000 markkaa.

22 §

Verotoimistojen on vuosittain mahdollisimman pian verotuksen valmistuttua, mutta viimeistään verotusvuotta seuraavan tammikuun aikana toimitettava maatilahallitukselle luettelo niistä maatilatalouden harjoittajista veropiiriin alueella, jotka ovat verovuonna saaneet tuloa kanataloudesta yli 500 000 markkaa tai sikataloudesta yli 900 000 markkaa. Lisäksi maatilahallitukselle on toimitettava luettelo niistä verovelvollisista, jotka ovat harjoittaneet sekä kana- että sikataloutta ja saaneet näistä tuloa yhteensä yli 500 000 markkaa ja myös vähemmän tuloa tuottaneesta tuotantosuunnasta vähintään 50 000

markkaa. Luettelosta tulee käydä selville kanat tai sikatalouden harjoittajan nimi, osoite ja edellä tarkoitettujen tulojen määrä. Muutoinkin veroviranomaisten tulee avustaa maatilahallitusta maksuvelvollisen kana- ja sikataloudesta saaman tulon määrän selvittämisessä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 198 . Sitä sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1987 kannettaviin markkinoimismaksuihin. Lain 5 a §:ää sovelletaan kuitenkin ensimmäisen kerran vuodelta 1988 kannettaviin markkinoimismaksuihin. Lain 22 §:ssä tarkoitettut tiedot on toimitettava maatilahallitukselle myös niistä veropiiriin alueella toimivista maatilatalouden harjoittajista, jotka ovat vuonna 1986 saaneet tuloa kanataloudesta yli 450 000 markkaa tai sikataloudesta yli 750 000 markkaa taikka sekä sika- että kanataloudesta yhteensä yli 450 000 markkaa ja myös vähemmän tuloa tuottaneesta tuotantosuunnasta vähintään 50 000 markkaa.

Helsingissä 21 päivänä marraskuuta 1986

Tasavallan Presidentti
MAUNO KOIVISTO

Valtiovarainministeri *Esko Ollila*

Laki

suurilta kana- ja sikatalousyrittäjiltä kannettavista markkinoimismaksuista annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan suurilta kana- ja sikatalousyrittäjiltä kannettavista markkinoimismaksuista 22 päivänä joulukuuta 1978 annetun lain (1038/78) 1 §:n 1 momentti, 4 §:n 1 momentti, 5 §, 8 §:n 1 momentti ja 22 §:n 2 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 1 §:n 1 momentti 28 päivänä joulukuuta 1984 annetussa laissa (976/84), 4 §:n 1 momentti 18 päivänä joulukuuta 1981 annetussa laissa (894/81) ja 5 § muutettuna edellä mainituilla laeilla, sekä

lisätään lakiin uusi 5 a § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

1 §

Maataloustuotteiden viennistä valtiolle aiheutuvien kustannusten vähentämiseksi on valtiolle vuosilta 1979—1988 suoritettava kananmunien markkinoimismaksua ja sianlihan lisättyä markkinoimismaksua sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

4 §

Kananmunien markkinoimismaksua on suoritettava kanataloudesta maksukaudella saadun tulon perusteella seuraavasti:

Kanataloudesta saatu tulo mk	Maksun vakioerä tulon alarajan kohdalla mk	Maksu-% alarajan yli menevästä tulon osasta
450 000— 550 000	0	5
550 000— 750 000	5 000	11
750 000—	27 000	22

5 §

Sianlihan lisättyä markkinoimismaksua on suoritettava sikataloudesta maksukaudella saadun tulon perusteella seuraavasti:

Sikataloudesta saatu tulo mk	Maksun vakioerä tulon alarajan kohdalla mk	Maksu-% alarajan yli menevästä tulon osasta
750 000—1 000 000	0	1
1 000 000—2 000 000	2 500	3
2 000 000—3 000 000	32 500	7
3 000 000—4 000 000	102 500	10
4 000 000—	202 500	14

Ehdotus

1 §

Maataloustuotteiden viennistä valtiolle aiheutuvien kustannusten vähentämiseksi on valtiolle vuosilta 1979—1989 suoritettava kananmunien markkinoimismaksua ja sianlihan lisättyä markkinoimismaksua sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

4 §

Kananmunien markkinoimismaksua on suoritettava kanataloudesta maksukaudella saadun tulon perusteella seuraavasti:

Kanataloudesta saatu tulo mk	Maksun vakioerä tulon alarajan kohdalla mk	Maksu-% alarajan yli menevästä tulon osasta
550 000—650 000	0	5
650 000—850 000	5 000	10
850 000—	25 000	21

5 §

Sianlihan lisättyä markkinoimismaksua on suoritettava sikataloudesta maksukaudella saadun tulon perusteella seuraavasti:

Sikataloudesta saatu tulo mk	Maksun vakioerä tulon alarajan kohdalla mk	Maksu-% alarajan yli menevästä tulon osasta
1 000 000—2 000 000	0	3
2 000 000—3 000 000	30 000	8
3 000 000—4 000 000	110 000	12
4 000 000—	230 000	16

Voimassa oleva laki

Sikataloudesta saaduksi tuloksi katsotaan sikojen ja sianlihan myynnistä maksukauden aikana veloitetujen tai veloittamatta kertyneiden myyntihintojen yhteismäärä ottamalla huomioon todetut myyntihinnan oikaisuerät. Jos sianlihan lisätyn markkinoimismaksun suorittamiseen velvollista verotetaan sikojen ja sianlihan myynnistä maatilatalouden tuloverolain (543/67) mukaan, katsotaan tuloksi kuitenkin maksukauden aikana saatujen myyntihintojen yhteismäärä.

8 §.

Markkinoimismaksun suorittamiseen velvollisen, jonka sikataloudesta saaman tulon määrä on vähintään 600 000 markkaa tai kanataloudesta saadun tulon määrä vähintään 350 000 markkaa, on annettava vahvistetulla lomakkeella maatilahallitukselle ilmoitus kana- tai sikataloudesta saamansa tulon määrästä ja tulon määrään vaikuttavista seikoista viimeistään maksukautta seuraavan helmikuun loppuun mennessä.

Ehdotus

Sikatalouden tuloksi katsotaan sikojen ja sianlihan myynnistä maksukauden aikana veloitetujen tai veloittamatta kertyneiden myyntihintojen yhteismäärä ottaen huomioon todetut myyntihinnan oikaisuerät. Jos sianlihan lisätyn markkinoimismaksun suorittamiseen velvollista verotetaan sikojen ja sianlihan myynnistä maatilatalouden tuloverolain (543/67) mukaan, katsotaan sikatalouden tuloksi kuitenkin maksukauden aikana saatujen myyntihintojen yhteismäärä. *Markkinoimismaksun perusteena olevaa sikatalouden tuloa laskettaessa edellä mainitulla tavalla määrätystä tulosta vähennetään puolet sikojen hankintamenosta.*

Sikataloudesta saaduksi tuloksi ei kuitenkaan katsota ilman valtion tukea ulkomaille viedyistä jalostuseläimistä saatua tuloa.

5 a §

Jos samalla maksuvelvollisella on tuloa sekä kanataloudesta että sikataloudesta, ja jos myös vähemmän tuloa tuottaneen tuotantosuunnan tulot ovat vähintään 50 000 markkaa, markkinoimismaksu määrätään molempien tuotantosuuntien yhteenlasketun tulon perusteella. Tulon yhteismäärälle lasketaan näissä tapauksissa markkinoimismaksu sekä 4 §:ssä että 5 §:ssä olevan asteikon mukaan. Markkinoimismaksua määrätessä 4 §:n mukaan lasketusta maksusta otetaan kanatalouden osuutena ja 5 §:n mukaan lasketusta maksusta sikatalouden osuutena huomioon määrä, joka vastaa kyseisestä tuotantosuunnasta saadun tulon osuutta kana- ja sikatalouden yhteenlasketusta tulosta. Maksuunpantava markkinoimismaksu on näin laskettujen osuuksien summa.

8 §

Markkinoimismaksun suorittamiseen velvollisen, joka on saanut tuloa sikataloudesta vähintään 1 000 000 markkaa tai kanataloudesta vähintään 550 000 markkaa, on annettava vahvistetulla lomakkeella maatilahallitukselle ilmoitus kana- tai sikataloudesta saamansa tulon määrästä ja tulon määrään vaikuttavista seikoista maksukautta seuraavan helmikuun loppuun mennessä. *Ilmoitusvelvollisuus koskee myös sellaista kotieläintalouden harjoittajaa, joka on saanut tuloa sekä kanataloudesta että sikataloudesta yhteensä vähintään 550 000 markkaa edellyttäen, että myös vähemmän tuloa tuottaneen tuotantosuunnan tulot ovat vähintään 50 000 markkaa.*

Voimassa oleva laki

Ehdotus

22 §

Verotoimistojen tulee tammikuun 1979 aikana toimittaa maatilahallitukselle luettelo toimi-alueensa sellaisista kanatalouden harjoittajista, joiden siipikarjasta vuoden 1977 aikana saama tulo on ylittänyt 200 000 markkaa. Luettelosta tulee käydä ilmi kanatalouden harjoittajan nimi, osoite ja edellä tarkoitetun tulon määrä. Muutoinkin veroviranomaiset ovat velvolliset avustamaan maatilahallitusta maksuvelvollisen kana- tai sikataloudesta saaman tulon määrän selvittämisessä.

Verotoimistojen on vuosittain mahdollisimman pian verotuksen valmistuttua, mutta viimeistään verotusvuotta seuraavan tammikuun aikana toimitettava maatilahallitukselle luettelo niistä maatilatalouden harjoittajista veropiirin alueella, jotka ovat verovuonna saaneet tuloa kanataloudesta yli 500 000 markkaa tai sikataloudesta yli 900 000 markkaa. Lisäksi maatilahallitukselle on toimitettava luettelo niistä verovelvollisista, jotka ovat harjoittaneet sekä kana- että sikataloutta ja saaneet näistä tuloa yhteensä yli 500 000 markkaa ja myös vähemmän tuloa tuotaneesta tuotantosunnasta vähintään 50 000 markkaa. Luettelosta tulee käydä selville kana- tai sikatalouden harjoittajan nimi, osoite ja edellä tarkoitettujen tulojen määrä. Muutoinkin veroviranomaisten tulee avustaa maatilahallitusta maksuvelvollisen kana- ja sikataloudesta saaman tulon määrän selvittämisessä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 198 . Sitä sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1987 kannettaviin markkinoimismaksuihin. Lain 5 a §:ää sovelletaan kuitenkin ensimmäisen kerran vuodelta 1988 kannettaviin markkinoimismaksuihin. Lain 22 §:ssä tarkoitetut tiedot on toimitettava maatilahallitukselle myös niistä veropiirin alueella toimivista maatilatalouden harjoittajista, jotka ovat vuonna 1986 saaneet tuloa kanataloudesta yli 450 000 markkaa tai sikataloudesta yli 750 000 markkaa taikka sekä sika- että kanataloudesta yhteensä yli 450 000 markkaa ja myös vähemmän tuloa tuotaneesta tuotantosunnasta vähintään 50 000 markkaa.

Markkinoimismaksujen vaikutus kana- ja sikatalousyritysten katetuottoon

Kanoja	Kpl					
	0	1 000	3 000	5 000	7 000	
Myytyjä teurassikoja kpl/vuosi						
0	a).....	0	22 352	89 582	127 592	122 293
	b).....	0	0	0	21 712	86 733
300	a).....	27 715	50 067	106 465	119 016	117 333
	b).....	0	0	10 833	58 003	119 408
900	a).....	83 146	96 107	120 106	126 571	
	b).....	0	9 391	52 623	105 879	
1 500	a).....	126 591	127 537	145 256		
	b).....	11 986	33 391	82 903		
2 100	a).....	165 634	157 103			
	b).....	28 373	59 256			
3 300	a).....	185 394				
	b).....	119 474				

a) Katetuotto (mk/tila), joka on laskettu vähentämällä tuloista muuttuvat kustannukset ja b-kohdassa esitetyt markkinoimismaksut.

b) Tulojen perusteella maksettavat markkinoimismaksut (mk/tila) 4 ja 5 §:ssä olevien asteikkojen mukaan. Sika- ja kanatalouden tulot on yhdistetty markkinoimismaksua laskettaessa. Sikatalouden tuloista on ensin vähennetty puolet porsaiden ostomenoista. Ruokinnan on oletettu perustuvan kokonaan ostorehuihin.

Ensimmäinen rivi kuvaa tilannetta, jossa tilalla harjoitetaan vain kanataloutta ja ensimmäinen sarake tilannetta, jossa tilalla harjoitetaan vain sikataloutta.